

ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՐԱԿԱՍՏԱՆ

Պարսկաստանից ստացած վերջին նամակներից տեղեկանում ենք...

Պարսկաստանի նահանգի համարեա բոլոր գաւառներում այժմ տիրում է հացի սաստիկ թանկութիւն, որ մի քանի տեղերում սովի կերպարանք է ստացել...

Սովը մի քանի տեղերում կատաղել խնայարարութեան է հասցրել ժողովրդին, որոնք այլ ևս ուշադրութիւն չեն դարձնում ոչ կարգի, ոչ օրէնքի և ոչ էլ ոստիկանութեան վրա...

Սովի պատճառով զանազան տեղերում կատարվեցան զարհուրելի սպանութիւններ: Արմաշում մի պարսիկ կին կերել էր իր ձեռքի մի մասը այս բաղաձայն երկու ջրիտանայ աղջիկներ վաճառվեցան սուլթանգիւ թուրքերին...

Վառապարտութիւնը ամեն հնարքներ դործ է դնում, որ սովի աստիճանները թեթեւացնէ. նա ամեն տեղ ուղարկել է իր դործակատարներին, որ խստութեամբ հսկեն, որպէս զի ամբարներում հաց չը պահվի աւելի թանկացնելու մտքով...

Պարսկաստանը, Պարսկաստանի այդ ամենաբարեբեր նահանգը, անընկալելի էր, որ կենթարկվի սովին: Երկու դժբախտ տարիներ յաջորդեցին մինը միւսին. 1877 թ. աշունքին այն աստիճան յորդ և անընդհատ անձրևներ եկան ամեն տեղ, որ բոլորովին վերտեղրին և ոչնչացրին հունձքի արտաբեր, իսկ 1879 թ. ամբողջ տարին անցաւ մի չը տեսնված երաշտութիւնով, որ չորացրեց ամեն տեսակ բուսականութիւնը:

Այս և այն գաւառներում սովի աւելի սաստկանալուն նպատակով այն հանգամանքը որ իւրաքանչիւր գաւառ արգելում է իր միջոց գործան դուրս տանել հարեան գաւառը, կարծես, ամեն մէկը աւանձին պետութիւն լինելը: Եւ կառավարութիւնը պէտք է զխաւորապէս այդ բանի վրա ուշադրութիւն դարձնէ: Զէտրայական հին սիւնանան, որի հետքերը տակաւին մնացել են Պարսկաստանում, աւանձնացրել են գաւառները միմեանցից, և այժմ ամեն մի գաւառ աշխատում է, որ իր միջոց որ և իցէ պաշարի արտահանութիւն չը լինի, որպէս զի թանկութիւնը իր մօտ չը սաստկանայ:

Մի քանի գաւառներում ժողովուրդը իր քաղցը յաղեցնում է չոր մրդեղէններով, զխաւորապէս քիչ միջոցով. ոչ սակաւ նպատակ են սովիայններին կարսօճելը, ճակնդեղը և գէղարը: Բիրնիք այս տարի նոյնքան սակաւ է, որքան ցորենը: Հացթուխներին մօտ հաց չէ գտնվում, որովհետեւ հացթուխները վախենում են բաղաբում հաց դուրս բերել մտածելով որ խնայող սովիայնները վրա կը թափվին և կը յափշտակեն: Հացը թխում են աներում և ծածուկ վաճառում են ծանօթներին միայն:

Աւելի սարսափելի դրութեան մէջ են Սալմաստ գաւառում Պուրքաց Հայաստանի Ալբաի գաւառից այնտեղ գաղթած հայերը: Այդ թշուառներն թիւր հասնում է 300 ընտանիքին, որոնք կիսամերկ, աղքատ և կողմազուտ, լեցրել են տեղային հայերի զիւղերը, և զրնից դուրս ընկած, մուրացկանութիւն են անում: Աղբակայ հայերը միանգամ ևս ռուս-թուրքական վերջին պատերազմի ժամանակ, չը կարողանալով համբերել քրդերի բարբարոսութիւններին, 500 ընտանիքով գաղթեցին Սալմաստ, բայց պատերազմը վերջանալուց յետոյ կրկին վերադարձան իրանց հայրենիքը: Քրդերը դարձեալ նրանց հանգստութիւն չը տուեցին, որ կարողանան ցանք անել և իրանց համար պաշար պատրաստել: Եւ յիս-Նըաղուլլահ անունով մելուհանդ կրօնաւորը, հաւաքելով իր ձեռքի տակ քրդերի շքարի կոչված արիւնարբու ցեղը, սկսեց սպառնալի Աղբակից սիսեալ մինչև Վան զխաւորապէս հայերի զիւղօրայքը: Այդ արշաւանքը տեղի ունեցաւ 79 թ. աշունքին և տեղեց մինչև նոյն տարվայ վերջին ամիսները, և իր ժամանակի հրատարակութիւններով մէջ բաւական աղմուկ բարձրացրուց: Վերջը պարզապէս յայտնվեցաւ, որ Եւ յիս ասպատակութիւնները կատարվել էին ստակաց կառավարութեան գաղտնի թելադրութեամբ, տեղային հայերին ոչնչացնելու նպատակով, թէև ինքը կառավարութիւնը առերես ցոյցեր էր անում, իբր թէ աշխատում է զպակ շարագործին: Այդ միջոցին Աղբակայ հայերը կրկին ստիպվեցան ծածկաստանից գաղթել պարսից ռահմանակից Սալմաստ գաւառը:

Սալմաստում աղբակցի գաղթականների վիճակը բոլորովին անտանելի է դարձել: Տեղային հայերը որքան էլ ցանկանան օգնել նրանց և պահպանել նրանց կեանքը սովամահ լինելուց, հաղիւ թէ կարող են, որովհետեւ իրանք էլ աղքատ են և իրանք էլ ուտելու հաց չեն գտնում: Յորենի մի բեռը (10 պուր) արժէ այժմեան կուրսերով մօտ 50 ռուբլի. դա մի այնպիսի ստրասիկելի զին է, որ երբէք չէ տեսնվել Պարսկաստանում, ուր

ժողովուրդը սովոր էր գնել մի բեռ ցորենը միւշա 3—4 ռուբլով: Այս կողմերում մի զիւղացի ընտանիք ամբողջ տարվայ ընթացքում հաղիւ 50 ռուբլի վաստակ ունի. այժմ այդ գաւառով պիտի գնէ նա մի բեռ ցորեն միայն, որ նրա զերբաստանի մի երկու շաբաթվայ պաշարը կարող է լինել. բայց ինչով լցուցանէ նա իր միւս պէտքերը:

Տեղային հայերը մի կերպով կարողանում են ապրել. ինչ որ տուն ու տեղ ունեն, կայք ունեն, վաճառում են և տալիս են հացի: Բայց ինչով կարող է ապրել այստեղ եկած աղբակցի գաղթականը, որոնց թիւը, որպէս վերևում յիշեցինք, 300 ընտանիքից աւել է: Այդ ողորմելիները փակել են ճածկաստանից առանց իրանց հետ մի բան բերելու, բոլորովին աղքատացած և կողոպտված քրդերից, և կերակրվում են Սալմաստում մուրացկանութիւնով, որը մեծ դժուարութեամբ է յաջողում նրանց:

Վանից վերջին օրերում ստացված ռուսաց հիւպատոսի հեռագիրը հարորդեց բուն Աղբակի մէջ մնացած հայերի սարսափելի դրութիւնը, ուր 150 հօգի սովից մեռած են գիւղերի ժողովների մէջ: Եւ Սալմաստ վախած աղբակցի գաղթականները նոյն վիճակին կենթարկվին, եթէ նրանց անմիջապէս օգնութիւն չը հասնի, մի կողմից սովը, միւս կողմից սովից առաջացած տիֆը անխնայ կտորով է նրանց: Մերկ, քաղցած և անօթեան, այժմեան սաստիկ ցրտերի ժամանակ, նրանք պատասպարվելու տեղ անգամ չունեն, բնակվում են հայ գիւղացիների ախոռատներում նրանց անասունների հետ:

Եթէ ցանկութիւն չունեն, որ Աղբակայ նման, տաճկաց սահմանի վրա դրված, մի հասարակ գաւառ բոլորովին դատարկվի հայերից, պէտք է օգնել, և անպապող օգնել յիշեալ գաղթականներին, — և այդ թշուառներին վրա ենք դարձնում, թէ Կ. Պոլսի սովից մասնաժողովի և թէ մեր ռուսաց հայերի գլխավորութիւնը:

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՉԻՆԱՍՏԱՆԻ ՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

«ГОЛОСЪ» լրագրի մէջ տպված է հետեւեալ առաջնորդող յօդուածը:

Նանխաղց ստացված հեռագիրը մեզ տեղեկացրեց, որ Չինաստանի և Նապօնիայի մէջ Վիու-Վիու կղզիների վերաբերութեամբ եղած վէճի առիթով չինական կառավարութիւնը կընդունի օտարի միջնորդութիւն: Այդ լուրը Ռուսաստանի ուշադրութեան արժանի է:

Ստար աղբակցութիւնը, որի միջոցով կամենում են դադարեցնել Չինաստանի և Նապօնիայի վէճը, Պեկինում խոր արմատներ է գրչցում: Ա. Պետերբուրգի չինական նախկին ղեկավար Չուխուսոյի բառը, որը այդ դեպքում մահուան պատժի ենթարկեց, նոյն օտար աղբակցութեան հետեանք է:

Պեկինի կառավարութիւնը վաղուց ցանկանում էր իր հաշիւները վերջացնել Նապօնիայի հետ, բայց մինչև այժմ չէր կարողանում վճարական քայլ անել, որովհետեւ դեռ չէ հաստատել իր հեղինակութիւնը Միջին-Ասիայի նոր նուաճած երկիրներում: Մի և նոյն ժամանակ նա չէ կարող անբաւականութիւն ունենալ Ռուսաստանի հետ Կուլջայի հարցի առիթով, մինչև իր հաշիւները Նապօնիայի հետ չը վերջացնի: Յայտնի է, որ չինական կառավարութիւնը վճարելու բարեկամական յարաբերութիւններ հաստատել Ռուսաստանի հետ, ամբացնել այդ բարեկամութիւնը նոր դաշնագրով, որին նա մեծ նշանակութիւն էր տալիս, որովհետեւ այդ դաշնագրի վերաբերութեամբ հարկաւոր եղած բանակցութիւնների վարելը յանձնեց իր ամենանշանաւոր պաշտօնեաներից մէկին: Ստար աղբակցութիւնը երեւի շատ մեծ էր, որ նա

ստիպեց բնութենից յամառ չինացիներին փոփոխել իրանց քաղաքական նախկին պրոգրամը: Բայց մենք տեսնում ենք, որ Պեկինի կառավարութիւնը փոխում է այդ պրոգրամը, մերժելով Վիվադիայում ստորագրված դաշնագիրը: Այժմ Չինաստանը կամենում է առաջ Նապօնիայի հետ համաձայնութիւն կայացնել:

Գործերի այսպիսի դրութիւնը պէտք է ըստ սիպէ մեզ նախազգուշանալ: Մենք պէտք է աշխատենք աղբիւ երկրպագան կառավարութեան վրա, որ կարողանաք ընդգիմանալ օտար այն աղբակցութեանը, որ տիրապետում է Պեկինի մէջ: Մի քանի նշաններից երևում է, որ երկրպագան կառավարութիւնը ցանկանում է բարեկամ լինել Ռուսաստանի հետ: Նապօնիան Ռուսաստանի բարեկամութիւնը աւելի լաւ կը համարի, քան թէ Չինաստանի տուած օգուտները, որովհետեւ այդ օգուտները ամենամեծը այնուամենայնիւ սահման կը գնի Նապօնիայի ձգտումներին Մեծ-Սիվիանոսի մէջ, մինչդեռ Ռուսաստանի հետ կապած դաշնակցութիւնը կօղնի նրան իրադրուել իր թըշ նամական զիտաւորութիւնները Չինաստանի վերաբերութեամբ:

Բանի որ գործերը այս դրութեան մէջ են, Ռուսաստանը ստիպան արեւելքում պէտք է անպատճառ ունենայ մի այնպիսի քաղաքական հաւատարմատար, որ լաւ ծանօթ լինի չինական և Նապօնիայի գործերի հետ:

Չինական կառավարութիւնը հրաժարվեց հաստատել Ռուսաստանի հետ կապած դաշնագիրը, քանի որ այդ դաշնագիրը ստորագրված էր իր դեպքակցից, որ ընդարձակ հաւատարմութիւն ուներ իր կառավարութեանը: Այդ վարմունքը միջազգային նշանակութիւն ունի: Իսկապէս այդ գործը պէտք է ընկնէ եւրոպական այն բոլոր պետութիւններից, որոնք դաշնագիրներ ունեն կապած Չինաստանի հետ: Եթէ չինական կառավարութիւնը արհամարհեց Ռուսաստանի հետ կապած դաշնագիրը, նոյնը նա կարող է անել և միւս պետութիւնների հետ:

ՄԵՍԿԻ ԿԵՆՈՎԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱՋԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԵՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 20 մարտի: «ПРАВДА» հարորդում է մի բիւլետենի կայսրուհու առողջութեան մասին մարտի 12-ից մինչև 18-ը: Կայսրուհու առողջութեան վատանալը անցեալ շաբաթվայ ընթացքում շարունակվում էր: Ստի բարբախտմը հիւանդութեան ծանր նշաններից մէկն էր: Հիւանդութեան նախկին նշաններին աւելացել են քնելու ցանկութիւնը և ոյժերի թուլանալը:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 20 մարտի: «Русский Инвалидъ» լրագիրը հարորդում է, որ 1877 թ. օտոմանի Չեչնի և Գաղեստանի ապստամբութիւնը նուաճելու համար Քաղաւոր կայսրը շնորհում է Ալբերտին գունդի առաջին բատալիօնին Գէորգեան արծաթեայ փող, նոյն գունդի 5,6,7 բաժաններին զլիսի զարդեր, նոյն գունդի 3-դ բատալիօնին Գէորգեան դրոշակ, Սամուրեան գունդի 2-դ բատալիօնին Գէորգեան դրոշակ: Կողմասեան զօրքերի Գըլեսաւոր հրամանատարի կարգադրութեան տակ եղած գնդապետ Պետրուսովիչին ղեկնարկ մայրի աստիճան է շնորհված և նա նշանակված է Անդրկասպեան զինուորական բաժնի զլխաւոր, ղեկնարկ մայր Լուսակինի տեղ, որ 5 ամսով արձակված է արտասահման բժշկվելու համար:

ԼՕՆԳՕՆ, 20 մարտի (1 ապրիլի): Պարլամենտական ընտրութիւնները սկսվեցան:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՏՐՈՒՆԻ

